

Komunikat z dnia 12 marca 2008 r.

Poświadczenie zawiera dane , których zakres określa art. 52 ust. 2 cyt. ustawy: 1. imiona i nazwisko 2. datę urodzenia 3. numer PESEL; a w przypadku gdy osobie, o której mowa w ust. 1 nie nadano tego numeru – serię i numer paszportu albo numer identyfikacyjny innego dokumentu, na podstawie którego możliwe jest ustalenie danych osobowych 4. adres miejsca zamieszkania 5. nazwę instytucji zagranicznej, na koszt której będą udzielane świadczenia opieki zdrowotnej 6. adres miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 7. zakres świadczeń opieki zdrowotnej przysługujących uprawnionemu w rozumieniu przepisów o koordynacji 8. okres przysługiwania świadczeń opieki zdrowotnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 9. numer poświadczenia. Mając na uwadze powyższe, cudzoziemiec jak również obywatel polski, dla którego ustawodawstwo polskie nie jest właściwe, może ubiegać się o numer PESEL, ale jeżeli takiego numeru nie posiada, w celu identyfikacji jego uprawnień do świadczeń opieki zdrowotnej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej można wykorzystać dane z innego numeru , pozwalające na ustalenie danych osobowych. Z powyższego wynika, że nie zachodzi konieczność posiadania numeru PESEL do celów identyfikacji świadczeniobiorcy korzystającego z opieki medycznej w ramach przepisów o koordynacji.

W sprawie zasad identyfikacji osób posiadających prawo do świadczeń opieki zdrowotnej w ramach przepisów o koordynacji.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135 z póź. zm.), osobie uprawnionej do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji, w celu korzystania z tych świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia wydaje dokument potwierdzający prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, zwany dalej „Poświadczeniem”.